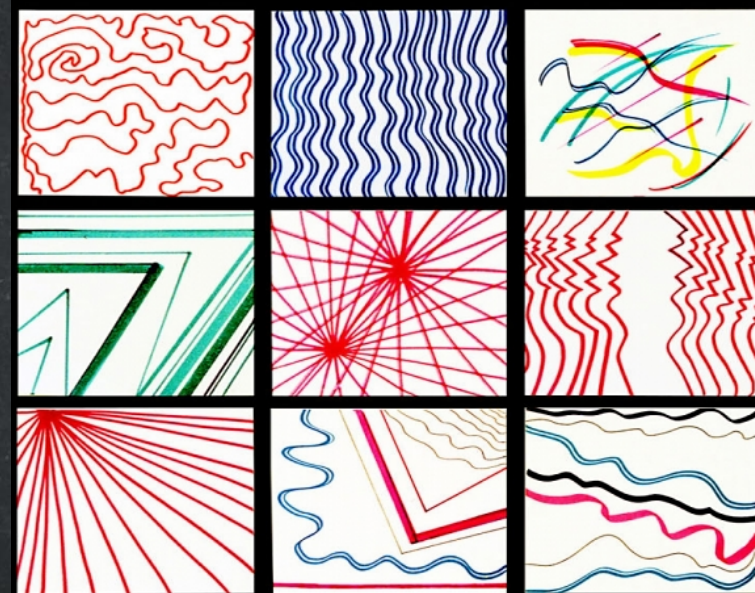
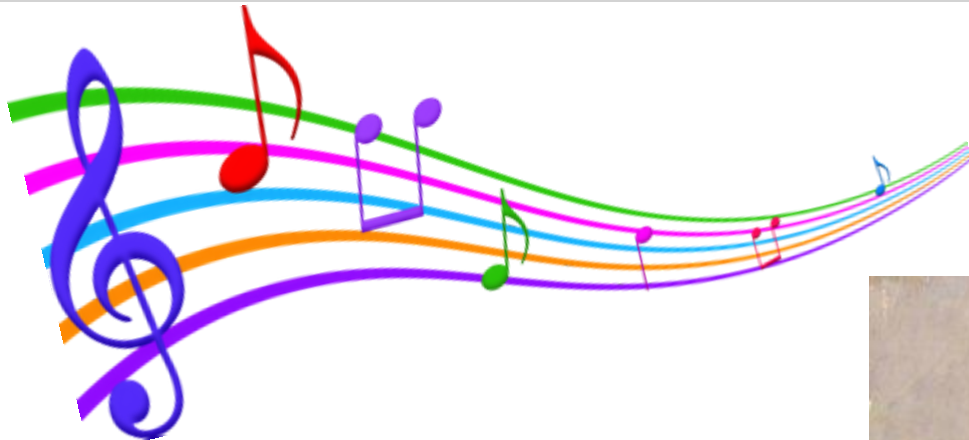

Τρεις αδελφές ξερακιανές

ΛΙΝΑ
ΡΟΚΑ

Κυριακή βράδυ, στο τραπέζι το μικρό,
σχεδιάζα κάτι στο χαρτί το λευκό.
Άκουγα ένα μπλουζ απ' τα παλιά και άκουσα
ψιθύρους μες στη σιγαλιά.
Χαμήλωσα τη μουσική και έψαχνα να βρω
από που έρχονται οι ψίθυροι αυτοί.
Πάνω στον καναπέ τον πορτοκαλί ή πάνω στο
μονόχρωμο χαλί;
Μπα! Ιδέα μου θα ήταν θαρρώ. Είμαι και μιας
ηλικίας να σε χαρώ!
Συνέχισα τη ζωγραφική, αλλά οι ψίθυροι
ήρθαν πάλι μέσα στο αυτί.

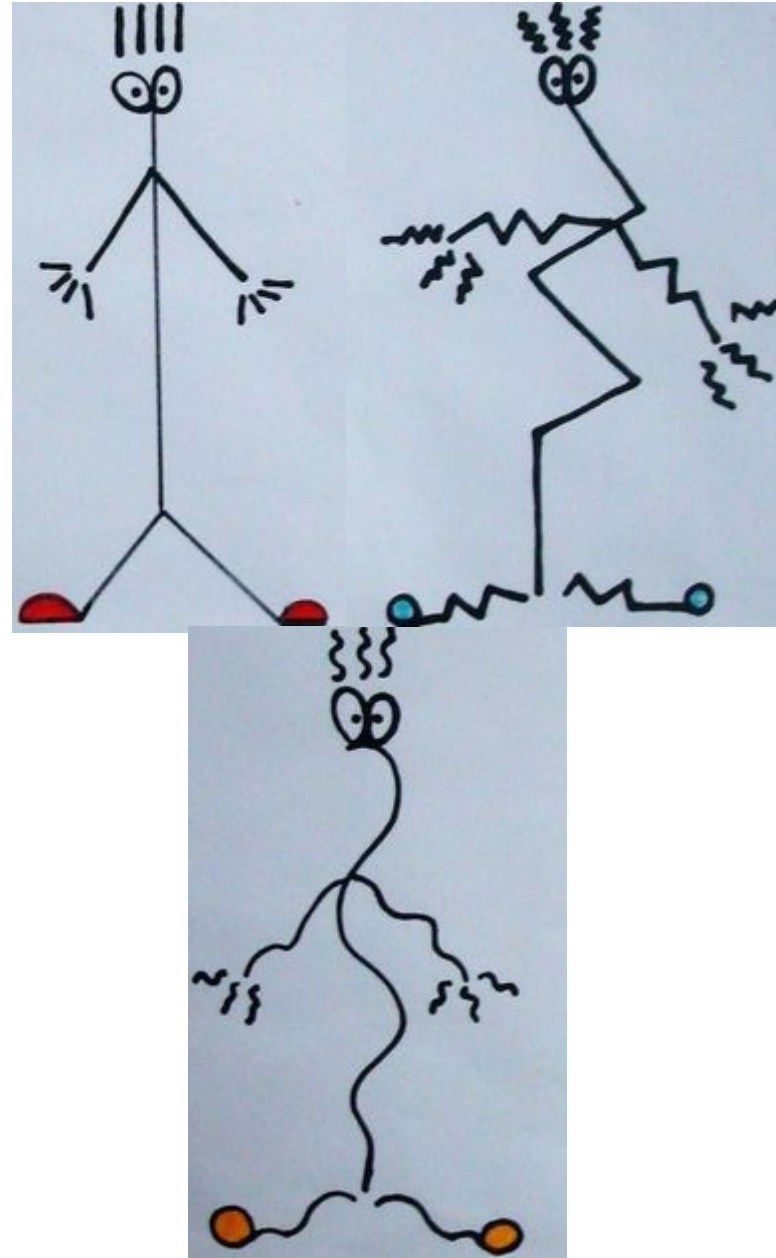

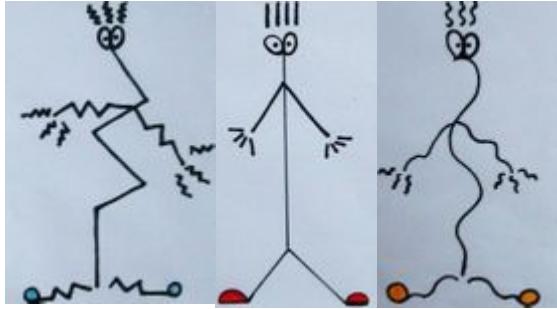
Olga Sacharoff

- Πες το εσύ!
-Όχι! πες το εσύ! Να το πεις εσύ ,
που είσαι η πιο θαρρετή!
Σήκωσα τα μάτια και τι να δω! Κάτι
ασυνήθιστο, εξωπραγματικό.
Τρεις αδελφές, κοντά στο χαρτί που ήταν
αδύνατες πολύ.
-Γεια σου. Είμαι η ευθεία και δεν έχω
καμία σχέση με τη Λίτσα σου τη θεία.
-Εγώ είμαι η καμπύλη γραμμή, που όταν
ακούω τσιφτετέλι, δεν κρατιέμαι μια στιγμή.
-Τεθλασμένη το όνομα μου και ζιγκ ζαγκ με
φωνάζουν στη γειτονιά μου.

-Κυρίες μου, αν και αδύνατες πολύ,
σας συναντώ καθημερινά στη ζωή.
Στη πλαγιά του βουνού, στις ρόδες
ενός φορτηγού, στις άκρες του
πιρουνιού.

Είστε και οι τρεις παντού.
Πως και αφήσατε τη Γραμμοχώρα
και ήρθατε στο σπιτικό μου τώρα;

Και οι τρεις μίλησαν με μια φωνή:
-Ακούμε τους ανθρώπους να μιλάνε συνέχεια
για τη δική μας αφεντιά, χωρίς αιτία καμιά.
Και άρχισαν τα παράπονα, που ήταν πολλά.
-Ακούμε, ότι όλοι στη ζωή ακολουθούν μία
γραμμή με την ανάλογη κριτική,
είπαν και οι τρεις μαζί.
-Αν ακολουθήσεις την ευθεία γραμμή,
ακούς απ'όλους: "Αυτό είναι καλό παιδί".
-Αν πάρεις το δρόμο σε μία καμπύλη γραμμή,
ακούς να σου λένε:"Τι, τι του φταίει, τι;"
-Κι αν προχωράς, σαν να χορεύεις τσιφτετέλι,
σε τεθλασμένη γραμμή,
ακούς απ'τους γύρω σου αυτή τη κριτική:
"Έχει χάσει τελείως το μυαλό,
σίγουρα χρειάζεται ραντεβού σε γιατρό"

Daisy House

-Γιατί δεν βλέπετε ότι δίνουμε
σχήμα και μορφή στο καθετί;
-Μεγάλοι ζωγράφοι, με πινέλο και
καμβά, έχουν μεγαλουργήσει με τη
δική μας ομορφιά.
Πρέπει να σταματήσετε πια, να μας
καλείτε σε κάθε στραβοτιμονιά.
-Το τι κάνει καθένας στη ζωή, δεν
φταίει η γραμμή, αλλά η δική του
επιλογή.

Τι να κάνω κι εγώ!

Απάντησα στον παράξενο θυμό:

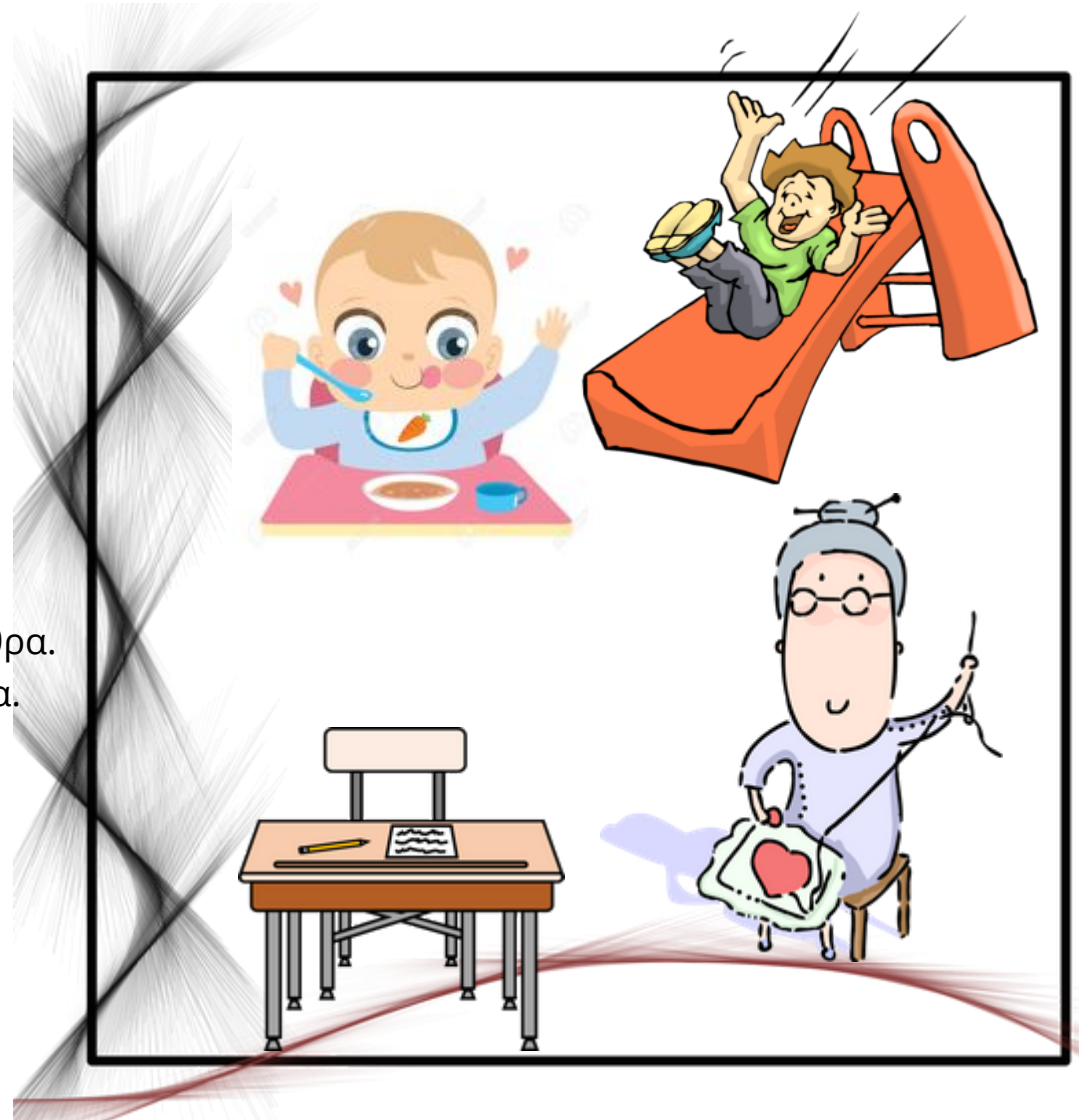
-Αυτά που ακούτε, είναι λόγια
μεταφορικά και όχι κυριολεκτικά.

Τα πάντα γίνονται με τη δική σας
παρουσία και άλλα εννοούμε, όταν
"τρυπώνετε" στην ομιλία.

Να! Κοιτάξτε τον Μιχάλη στη τσουλήθρα.

Τη γιαγιά που ράβει με τη δαχτυλήθρα.

Εμένα σε τούτο το τραπέζι και τη
Δήμητρα, που τρώει με το κουτάλι
πετιμέζι!

Συζητήσαμε ώρα πολλή.
Αφού κατάλαβαν τα λόγια τα μεταφορικά,
ανέβηκαν στου τοίχου τη μεριά.
Αν τις συναντήσεις, μη τις αγνοήσεις.
Είναι παραπονιάρες και οι τρεις
και θα σου πουν δυο λόγια, πριν τις
"αρνηθείς"
Θα σου πει η ευθεία:
-Σημείο σε μια καινούργια αρχή,
με βήματα αργά, θα σε οδηγήσω
μπροστά!
Θα σου πει η καμπύλη:
- Όταν στη καρδιά, έχεις μαράζι,
θα σου μάθω τσιφτετέλι, με ρυθμό και
νάζι!
Και η τεθλασμένη:
Στις αναποδιές της ζωής,
με ένα ζικκ ζαγκ, δεν θα γκρεμιστείς!
Λόγια από τρεις αδελφές.
Τρεις αδελφές ξερακιανές,
παρεξηγημένες και σημαντικές!

Geoff Slater